

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1947/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостовић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Чоловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете због повреде права на правично суђење, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 696/19 од 26.11.2019. године, у седници већа одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 696/19 од 26.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 696/19 од 26.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Прр 132/17 од 01.08.2019. године, одбијен је, као неоснован, захтев пуномоћника тужиоца којим је тражен опозив решења о наплати судске таксе.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 696/19 од 26.11.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба пуномоћника тужиоца и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу Прр 132/17 од 01.08.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 – УС, 74/2013 – УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту ЗПП), прописано је да ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према

одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. тог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одбијен је захтев пуномоћника тужиоца да суд опозове решење о наплати судске таксе. По оцени Врховног касационог суда, одлуке нижестепених судова су у складу са правним ставом Врховног касационог суда о наплати судске таксе у поступку ради заштите права на суђење у разумном року, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 15.09.2014. године, према ком ставу се не плаћа такса на захтев за заштиту права на суђење у разумном року, одлуку и жалбу, ако се само захтева одређивање разумног рока за завршавање предмета. Међутим, у ситуацији каква је конкретна, када се тим захтевом тражи и примерена накнада у новцу, такса се плаћа у складу са Тарифним бројевима 4. и 5. Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 93/2012).

Како су одлуке нижестепених судова засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним ставом ревизијског суда израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, то у конкретном случају нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења којим је потврђено решење првостепеног суда којим је одбијен захтев тужиоца да се опозове решење о наплати судске таксе. Имајући у виду цитирану законску одредбу, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, у смислу члана 420. став 1. ЗПП, јер се побијаним решењем поступак правоснажно не окончава.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да је у изреци и првом ставу образложења другостепене одлуке погрешно означен пословни број првостепене одлуке, која је била предмет одлучивања у жалбеном поступку, али је оценио да оваква погрешка није од утицаја на одлучивање у поступку поводом изјављене ревизије, јер је у питању очигледна грешка у писању, коју је могуће у сваком тренутку отклонити, сагласно члану 362. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић